

Juli en augustus 2022

www.vgkwolvega.nl

Ingekomen stukken

Beste broeders en zusters van de Mirt.

Ondertussen wonen wij al weer zo'n 5 maanden in Leerbroek. We zijn inmiddels wat gewend aan het leven in een klein dorpje. We genieten van ons mooie huis en ook van de mooie omgeving.

Jan heeft werk op een grote camping gekregen in Hank en stuurt daar de horeca aan. Dit werk lijkt veel op zijn werk in Paasloo, alleen hoeft hij nu veel minder te regelen en heeft ook af en toe een vrije dag.

Leonie past regelmatig op onze kleindochter Lieke, die vlakbij woont en hoopt over een paar maanden ook op ons 2^e kleinkind te mogen passen. Ook staat Leonie weer in de Fakkels de christelijke boekwinkel in Leerdam. Deze lijkt erg op de winkel waar ze voorheen in Emmeloord werkte.

Jolande werkt nog steeds met veel plezier op Schiphol, de reistijd vanuit Leerbroek is voor haar een stuk korter dan vanuit Paasloo.

We maken samen fietstochten door de omgeving en genieten hier erg van. We hebben ons aangesloten bij de NGK in Leerdam. Een gemeente met ongeveer 300 leden. De diensten lijken op de diensten bij jullie. De liederen die we hier zingen komen ook uit het Liedboek en Opwekking. De gemeente is een poosje vacant geweest, maar heeft net een voorganger aangenomen voor 2 dagen in de week. Ook zijn er hier verschillende sprekers die hier voorgaan.

We zijn erg dankbaar voor de weg die we als gezin afgelopen periode hebben beleefd. Gods leiding hebben we hier zeker in ervaren. En we vertrouwen er ook op dat Hij dit zal blijven doen.

Mochten jullie eens in de buurt zijn dan zijn jullie van harte welkom.

Groeten Jan, Leonie en Jolande Raadhuisstraat 6 in Leerbroek.

Roemenië zo anders maar zo gastvrij.

Willen jullie ook niet mee? Want in Roemenië bereiden ze een heel feest voor en het zou sneu zijn als er bijna niemand komt. Een feest ter ere van 25 jaar samenwerking en hulp vanuit

Stichting Helpende Hand en de gemeente in Rastolita.

Na wat werkafspraken te hebben verzet en gerust gesteld te worden door de kids dat ze zich echt wel alleen konden redden (jaja.... dat werd wel heel snel gezegd ... wil men ons kwijt? 😊) besloten Jan Willem en ik mee te gaan.

Albert & Ria en Egbert & Riekie waren al iets eerder vertrokken met de camper en ook Jan en Marina waren ook al onderweg met hun auto. Dus we moesten even flink doorrijden. Na een korte stop in de prachtige stad Wenen troffen we elkaar in Roemenië. Een land met prachtige natuur en bergen. Maar ook met oude lege dorpjes waar huizen verpauperden en wegen gewoon ophiielden. Paard en wagen liepen soms nog op de autoweg, waar de dikke vrachtwagens dan gewoon in volle vaart omheen reden. In onze ogen levensgevaarlijk maar voor daar heel gewoon.

We werden heel hartelijk ontvangen door de dominee met zijn vrouw en dochter. En het eerste wat ze vroegen was of we iets wilden eten. Iets wat we de dagen daarna heel veel gedaan hebben. Want waar we ook kwamen iedereen had de lekkerste dingen gemaakt en nog sterkere drank gebrouwd. En nee zeggen of iets afslaan was er niet bij. Ook al zat je nog zo vol, eten en drinken ging gewoon door.

In de afgelopen 25 jaar is er heel wat gebeurd. Naast het winkeltje waar de ingezamelde kleding werd verkocht is de woning van de dominee uitgebouwd tot woning met gastenverblijf voor inmiddels 47 gasten. Vele toiletten, badkamers en diverse ruimtes voor bijbel studie of andere activiteiten zijn gebouwd. De verwarming en een steeds groter wordend terras werd aangelegd en ook de tuin met trampoline en tafeltennistafel ziet er nu erg netjes uit. Vele kinderen en jongeren uit het dorp kwamen hier vroeger spelen omdat er verder niks was. Inmiddels zijn er veel minder kinderen iets wat toch best een probleem is. Momenteel trekt de jeugd weg uit de dorpjes. Als je gestudeerd hebt blijf je wel in Roemenië maar ga je naar de stad want daar zijn de banen en de voorzieningen. En als je niet gestudeerd hebt trek je naar het buitenland en werk je in de bouw of horeca. Vervolgens blijven ze daar vaak wonen, krijgen kinderen en komen slechts af en toe op bezoek in Roemenië. Want reizen kost tijd en is duur. Veel (oudere) mensen zien hun kinderen en kleinkinderen heel weinig. Zo verdrietig je kunt het haast de nieuwe armoede noemen.

Naast de winkel en gastenverblijf is er in het dorp ook een aula gebouwd. Eerder moesten de overledenen thuis in de kleine huisjes opgebaard liggen. In hete zomers en koude winters met alle ongemakken. Alle dorpsbewoners mogen hier gebruik van maken. Vol trots liet de familie Conradi ons de aula zien. Heel praktisch, schoon en met typische Roemeense kleedjes en kussentjes. Alle versieringen (handwerk en houtsnijwerk) zijn zelf gemaakt.

Ook in de kerk, die in de loop der jaren was opgeknapt, zag je dit handwerk terug. In de preekstoel en de kleden aan de wand. Edith had samen met de vrouwen heel veel werk verricht.

Door de kachel met onderdelen uit Nederland zaten we er warmpjes bij tijdens de speciale dienst op zondag. De kerk zat vol met gemeenteleden en genodigden. Vele van de groep mensen die 15 jaar geleden op uitwisseling naar Nederland zijn geweest waren ook aanwezig. Leuk om die hen nu met hun gezin terug te zien. Albert heeft namens Stichting Helpende Hand Roemenië enkele woorden gesproken welke Mirjam vertaalde naar het Hongaars. Het kinderkoor zong zo enthousiast en raakte bij ons de gevoelige snaar waardoor de tranen over de wangen liepen. Daarna zong het dames koor nog 2 prachtig liederen. De preek had Ferens voor ons in het Engels vertaald zodat we de boodschap meekregen en dapper hebben we met de liederen meegezongen. Het was een hele bijzondere dienst.

Na afloop geen koffie, nee iedereen werd actief verzocht naar het gastenverblijf te gaan waar voor iedereen (64 mensen) een hele maaltijd klaar stond. Ook de eigen gebrouwde Perlenka en/of wijn was rijkelijk aanwezig. Maar eerst werd het plakkaat aan de muur, als symbool van samenwerking door Marina officieel onthuld. Met de maaltijd kwam ik naast Agnes te zitten. Een vouw van begin 60 met maar 1 arm. Gelukkig konden we d.m.v. google translate wat met elkaar praten. En zij vertelde mij dat ze op jonge leeftijd weduwe was geworden en achterbleef met 3 kinderen. Ze werkte in de houtbouw en door een ongeluk verloor ze haar arm waarna ze niet meer kon werken. Nog iedere dag heeft ze er pijn en op mijn vraag of ze ooit een prothese heeft gehad was haar antwoord nee.... Dat is te duur. Agnes woont nu bij haar dochter in en had waarschijnlijk een heel ander leven gehad als ze in Nederland had gewoond.

De dag daarvoor hadden Egbert en Albert, Jan Willem en mij meegenomen naar de plaats waar ze ieder jaar kerstpakketten uitdelen. Een aantal troosteloze flats met schimmel en zwart aan de buitenmuur. Een kil trappenhuis en overal lekkage. Geen bestrating maar modderige paadjes om de gebouwen. Daar wil je niet wonen.... En daar woont Agnes. Dit deed mij beseffen hoe belangrijk naaste liefde en Stichting Helpende hand is.

Na de heerlijke maaltijd werd een film en vele foto's getoond van alle gebeurtenissen in de afgelopen 25 jaar. De gehele familie Conradi in de jongere jaren, toen ze nog haar hadden kwam voorbij en bij bijna iedere foto hoorde je wel "OH Ja" !!!

Al jaren komt de familie Conradi hier en als het kon namen de dominee en zijn gezin hun mee naar uitstapjes. Wat betekende; heel lang in de auto zitten voor je ter plek bent. Want even snel ergens naar toe lukt in Roemenië niet. Het geluk is wel dat er onderweg veel te zien is. Dit keer namen ze ons mee naar een nieuw zwembad met bubbelbad en sauna. Heerlijk !!! maar ook super glad waardoor Egbert uitgleed en zijn knie flink verdraaide. Maar zo stoer als die was ging hij samen met ons allen die middag mee de bergen in om de verjaardag van de vader van Edith te vieren. Hier had de oude man een hutje gebouwd tussen de fruitbomen waar hij zich heerlijk kon terug trekken. (His Paradise!)

Hij zat op de trekker en wij moesten in de ladenwagen en zo gingen wij de bergen in. Op naar de BBQ en eigen gestookte drank. Een hele bijzondere ervaring die ik persoonlijk NOOIT meer zal vergeten. Ook de gespreken en gastvrijheid van andere mensen die we bezochten zal ik nooit vergeten. Mensen denken en doen heel anders dan wij maar genieten wel en redden zich. Veel mensen verbouwen hun eigen eten en repareren/bouwen met de materialen die voorhanden zijn. Soms heeft men niet veel keus maar zo kan het dus ook. De verdraaide knie (letterlijk en figuurlijk 😊) zorgde ervoor dat we als groep gezamenlijk weer terug reden. Jan Willem in de camper van Egbert en ik reed in onze auto terug samen met Riekie. Ook weer heel bijzonder maar dat was deze hele reis.

Marleen Strampel

Schoonmaakdag 12 november 2022.

Er is al een hele tijd niks extra's schoongemaakt in De Mirt.
Op de gemeentevergadering is al gezegd om een schoonmaakochtend te houden en later nog een.

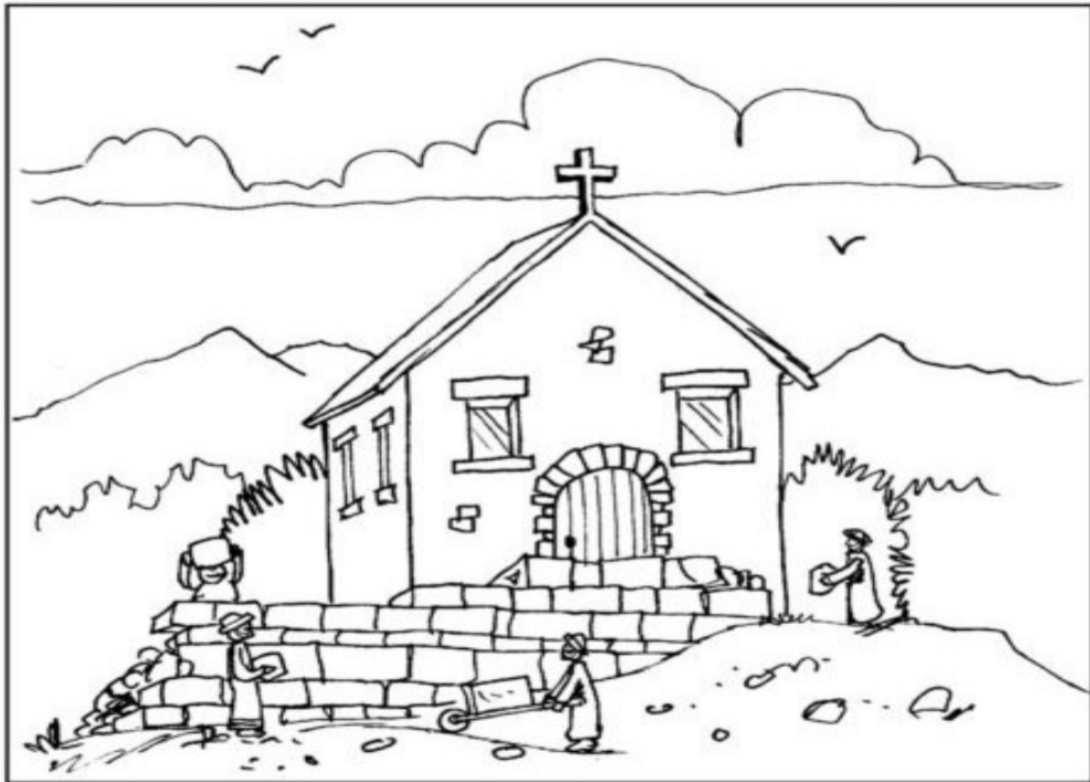
De eerste is dus 12 november.

Om 8.00 uur hopen de techneuten aanwezig te zijn en om 9.00. uur de schoonmakers.
Kom zoveel mogelijk, wie kan en wil.

De Commissie van Beheer.

Een kerk bouwen; Zoek de verschillen

Kun jij de 12 verschillen vinden tussen de 2 platen?
Zet rondjes in de onderste, kleur daarna de bovenste plaat.

Komende diensten

6 nov.	9.30	Ds. J. Otten	MdH	Voedselbank
13 nov.	9.30	Ds. J. Storms		Nieuwe psalmberijming
20 nov.	9.30	Ds. P. Wiekeraad		Red een kind
27 nov.	16.00	Ds. C. Kleingeld		Agapé
4 dec.	9.30	Ds. J. Storms	MdH	CAMA zending
11 dec.	16.00	Br. R. Tulner		Diaconie
18 dec.	9.30	Br. J. Trox		Dorcas hulp
25 dec.	9.30	Ds. J. Storms		

JARIGEN

VAN HARTE GEFELICTEERD

5 november 1969 Anke Dekker-van der Burg
 6 november 1987 Wouter Conradi
 12 november 1950 Cathrien Wijbenga
 23 november 1937 Mw. H. Strampel-Steunebrink
 28 november 1987 Willemien Meijer-Hooisma

24 december 1945 Riekie Pit-Tenhage
 28 december 1981 Nelleke Ensing-Hooisma
 30 december 1971 Jan Meijer

Uiteraard geldt natuurlijk voor alle jarigen.... hoe leuk is het om een kaartje te krijgen op je verjaardag.

Wel een kaartje, maar geen postzegel in huis? Handig met de computer? Kijkt u eens op de website van post.nl. Daar kun je zó een postzegel-code bestellen.

Denk ook aan die mensen die op dit moment erg eenzaam zijn vanwege de Corona maatregelen. Een kaartje of een belletje wordt er op prijs gesteld.

Nieuwsbrief Vrije gereformeerde Kerk Wolvega

Beatrixstraat 36a, 8471 RK, Wolvega info@vgkwolvega.nl

Deze e-mail is verstuurd aan anitamulder@hotmail.nl. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • U kunt ook uw [gegevens inzien en wijzigen](#).

• Voor een goede ontvangst voegt u info@vgkwolvega.nl toe aan uw adresboek.

